

udgaaende ikke fra et enkelt Centrum, men fra forskellige Punkter, idet man har været nødt til at lægge Continuationsbaner, men det kan umuligt være i Publikums Interesse, at Saadant finder Sted, naar det kan undgaaes. Det maa være langt lettere for Benyttelsen af Jernbanen i dens hele Flugt og for Befordringen af Personer og Gods, i dette Tilfælde saavel fra Helsingør som Korsør, naar det kan skee fra den samme Banegaard, ja endogsaa uden at komme til Banegaarden fra den nærmeste Station, end naar man først skal ind i en Banegaard i Kjøbenhavn og saa skal benytte en meget kostbar Continuationsbane, der ogsaa paa andre Maader kan komme hindrende tvelen ved Bygninger osv., for at komme over paa næste Jernbane. Altsaa mener jeg, at, da det i høi Grad maa være i Publikums Interesse, at Benyttelsen af Banen kan stilles saa billigt som muligt, bør man ikke uden yderste Nødvendighed fordele disse to forskellige Jernbaneforetager paa forskellige Hænder, og jeg troer virkelig, at der ikke i Diebliffet kan siges at være fremhøvet tilstrækkelige Grunde til at give Loven den Almindelighed, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) har foreslaaet, men at man derimod hellere i det Væsentlige bør holde sig til Forslaget med nogle Modificationer.

Indenrigsministeren. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand feiler, naar han forudsætter, at Regjeringen er besejret til at ned sætte de engang fastsatte Priser, det er bestemt, at Regjeringen fastsætter Maximum; men, naar Selskabet holder sig til de engang fastsatte Priser, saa troer jeg, at Regjeringen er ubesejret til at blande sig deri, og saaledes bortfalder en væsentlig Deel af hans Argumentationer.

Wilfens. Jeg skjønner ikke rettere, end at man i fastsættelsen af Maximum meget væsentligt kan tage Hensyn til, hvor kostbar en Bane det er, og for det Andet veed jeg ikke, om denne fastsættelse af Maximum skal mere end enhver anden Bestemmelse af Regjeringen betragtes som evigt gjældende.

Indenrigsministeren. Den er vistnok ikke evigt gjældende; men det er en Ret for Entreprenuren at holde sig til de engang fast-

satte Priser, hvilket Regjeringen efter min Mening ikke kan betage ham.

M. Hage. Jeg vilde tillade mig at gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa en Deel af Sagen, som ikke har været under Omtale, og som han dog rimeligviis vil finde er temmelig nødvendig for at hjælpe paa hans Bane og blive et vigtigt Fødemiddel for den; det er nemlig, at man kommer til ikke alene, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) siger, at anlægge et Stykke ned til Dyrehaven, for at have denne Indtægt om Sommeren, men at man maa gaae længere end til Helsingør. Det har vistnok sine Vanskeligheder; men jeg tvivler ikke paa, at Regjeringen der vilde række en hjælpsom Haand; man kommer nemlig til ved Hjælp af Dampbaad at sætte Banen i Forbindelse med den anden Side af Sundet. Her møde to Vanskeligheder, nemlig Helsingørs Færgelaug, som man kommer til at høre igjennem, (Katter) og Postvæsenet. Vi lide ganske betydeligt for Diebliffet under begge Dele; man kan reise herfra til England uden Pas, men man kan ikke reise over og tale med en Mand i Helsingborg, uden at betale Pas. Det maa mere og mere gaae op for os, at Skaane er et Land, som vi Alle maae lægge an paa at erobre, og jeg troer, at der her vil være en meget gunstig Leilighed til at forsøge en Deel af den fredelige og fordeelagtige Erobring, som jeg tilsigter, nemlig at vi knytte Skaane til Kjøbenhavn, som en vigtig Deel af det Opland, vi Alle ere enige om, at vi saameget mangle. Der er til Dato aldeles Intet skeet, for at gjøre dette, uagtet vi Alle vide, at Skaane Dag for Dag mere og mere befolkes af danske Landmænd, og at det ikke mere er Tilfældet som i gamle Dage, at der kommer et Skib fra Skaane, som beder om Lidt at laane. Nei, det er langt fra; vi have nu en meget betydelig Forbindelse med Skaane, som vilde blive af en overveiende Vigtighed, dersom vi ved ganske simple Midler forstode at lette den. Der er flere af disse Midler, som jeg haaber jeg ved en anden Leilighed skal komme til at omtale, og som ikke høre herhenunder.